

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **PST CLC, a.s.**, se sídlem Nádražní 969/112, Ostrava, zast. Mgr. Janem Slunečkem, advokátem, se sídlem Týn 640/2, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019, č. j. 20868-2/2019-900000-314, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2021, č. j. 54 Af 38/2019 - 62,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019, č. j. 20868-2/2019-900000-314, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj o zamítnutí žádosti stěžovatelky o opravu celního prohlášení a nevrácení cla vyměřeného rozhodnutím ze dne 26. 6. 2018, ev. Č. MRN 18 CZ610000127ZFB55.

[2] Stěžovatelka nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 8. 2021, č. j. 4 Afs 272/2021 - 8, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[4] Uvedené usnesení kasačního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 24. 8. 2021 (viz doručenska na čl. 9 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce plynout dne 25. 8. 2021 a uplynula dne 8. 9. 2021 (středa). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradila.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní

posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[6] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu